

Türkiye'yi daha zor günler bekliyor

PKK'nın tırmandırdığı terör eylemlerini sadece iç koşullarla izah etmeye çalışmak yetersiz kalır. Tırmanan PKK'nın atağa geçmesini ve siyasal yansımalarını bölgesel gelişmelerle birlikte ele almak, resmin bütününe bakmak gerekiyor.

Karşı cephe

Komşu ülkelerde yaşananlarla ilgili olarak Türkiye'nin aldığı pozisyon, Ankara'ya karşı bölgesel güçlerden oluşan bir cephe doğmasına yol açtı. Tahran-Bağdat-Şam'dan oluşan bu cephe Türkiye'ye karşı kullanacağı araçlara sahip. Ankara'yı özellikle Suriye'de etkisiz kılabilmek, içişleriyle meşgul etmek, iç çatışmalara sürükleyerek komşularına benzer görüntüler veren bir ülkeye dönüştürmeye çalışacaktır. Bu cephe daha önce birbirlerinden bağımsız olarak da yaptığı gibi PKK'yla işbirliğine yöneleceği gibi yine kontrol ettikleri diğer silahlı örgütleri de Türkiye'ye karşı devreye sokabilir. Bu örgütler doğrudan terör eylemleri yapabileceği gibi PKK'yla işbirliği halinde de faaliyetlerde bulunabilirler.

Kuzey Irak sınırında olduğu gibi Suriye sınırı da terörist geçişleri için daha uygun hale geldi. Suriye'den devam eden göç kabileleri içinde PKK, PYD ve Tahran-Bağdat-Şam'ın etki alanı içindeki diğer örgütlerin militanları, gizli servis elemanları da kolayca Türkiye'ye sızabilir. Silah ve patlayıcı da geçirebilirler.

Tahran, Bağdat ve Şam'dan aynı anda Türkiye'yi tehdit eden açıklamalar yapılması bu tür gelişmelerin işaretleri sayılmalı. Ankara, Esad rejiminin en aktif muhalifi haline geldi. Bu politika nedeniyle Tahran'ı da karşısına aldı. Keza bir süre önceye kadar iyi ilişkiler geliştirmeye çalıştığı Bağdat yönetimi yerine Barzani yönetimini önceleyen bir politikaya yöneldi. Dış politikadaki bu değişim Tahran-Bağdat ve Şam'ı Ankara'ya karşı bir araya getirdi. Bu cephenin Ankara'ya karşı elinden geleni yapacağına kuşku yok. Bunun ilk işaretleri de ortaya çıkmaya başladı.

ABD ve Rusya

ABD ve Avrupa'nın tutumuna karşılık Türkiye aceleci bir tavırla Suriye'ye yüklenmeye başladı. ABD seçim menziline girdiği için Suriye konusunda yavaş hareket ediyor. Avrupa ülkeleri ABD'den de ağır. ABD ve Avrupa'dan beklediği aktif desteği bulamayan Ankara, Rusya, Çin ve İran faktörüyle de karşı karşıya kaldı. Bugünlerde hareketlenen ABD, Suriye'ye karşı "operasyonel mekanizmadan" söz etmeye başladı. Kimyasal silah kullanması halinde tavrının değişeceğini izah etti. ABD, İngiltere, Fransa liderleri üçlü telefon temasına girdiler.

Ortada henüz bir Birleşmiş Milletler kararı da yok. Buna karşın Suriye topraklarında tampon bölgeden, uçuşa yasak bölgeden söz ediliyor.

Bu tür uygulamalar Irak'ta Türkiye lehine sonuçlar vermedi. PKK'nın Kuzey Irak'a yerleşmesi, kök salması, geniş bir hareket alanı bulması ve Türkiye'ye daha kolay saldırmasıyla sonuçlanan bir deneyim yaşadı Ankara. Bu nedenle Suriye'de aynı hataya düşmemesi gerekiyor.

Rusya'nın Akdeniz'de tutunduğu tek yer olan Suriye'den vazgeçmemek için direndiği görülüyor. Rusya'nın bölgedeki tek ve en büyük askeri üssü Suriye'de. Esad yönetimini askeri olarak da desteklemeyi sürdürüyor.

Ankara, ileride ulusal çıkarlarına uygun düşmeyecek ve BM kararına dayanmayan işlevler üstlenmemeli, gelişmeleri biraz daha soğukkanlı takip etmeli.

PKK atađı

PKK, Suriye'deki iç savaşla paralel bir şekilde atağa geçti. Tahran-Bağdat-Şam arasında Türkiye'ye karşı oluşan havadan da sonuna kadar yararlanmaya çalışacağı açık.

Türkiye'ye karşı oluşan bu blok Ankara'yı içeride meşgul etmek, istikrarsızlaştırmak için PKK'ya olabildiğince destek verecektir. Ortadođu'nun yeni bir şekillenme ile sonuçlanacağı beklenen kaos ortamında PKK da, Güneydođu'da otorite kurduğu, bazı yerleri kontrol ettiği, devletimsi kurumlara sahip olduğu, halkı yönettiği izlenimi verecek eylemlere girişiyor.

Suriye süreci, PKK'nın tezlerini hayata geçirmesi açısından umutlarını artırmış görünüyor.

Hakkari-Şemdinli'ye yüklenmesi, kurtarılmış bölgeler yaratmaya çalışması, Suriye benzeri görüntüler yaratacak eylemlere başvurması, her alanda atağa kalkmasının hedefi dünyanın dikkatini bu yöne çekmek.

Türkiye'yi, bekasını etkileyebilecek önemde zor bir süreç bekliyor. Böyle bir süreçte siyaset kurumu iç çekişmeleri bir kenara bırakmalı; Türkiye'nin bütünlüğünü, iç barışını, ulusal çıkarlarını önceleyen ortak akılla hareket etmelidir.